

Кіровоградська обласна
БІБЛІОТЕКА
№ 10
Ім. Н. К. Крушель

**СЬОГОДНІ БУДЕ ОГОЛОШЕНО
СТАРТ ПІОНЕРСЬКИХ ДРУЖИН.
ЧЕРВОНОГАЛУСТУКОВА ЮНЬ
РОЗПОЧНЕ ЗМАГАТИСЯ НА
ЧЕСТЬ 50 ЛІТ
ЛЕНІНСЬКОГО КОМСОМОЛУ.**



Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

МОЛОДИЙ КОМСОМОЛ

ІМ. Д. ЧИЖЕВСЬКОГО

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання IX.

№ 5 (861).

П'ЯТНИЦЯ, 12 СІЧНЯ 1968 РОКУ.

Ціна 2 коп.

В НОГУ З КОМСОМОЛОМ!

**ЗАВДАННЯ ЦЕНТРАЛЬНОГО
КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ УКРАЇНИ,
РЕСПУБЛІКАНСЬКОЇ РАДИ
ВСЕСОЮЗНОЇ ПІОНЕРСЬКОЇ
ОРГАНІЗАЦІЇ ІМЕНІ В. І. ЛЕНІНА
ПІОНЕРАМ УКРАЇНИ**

У зв'язку з підготовкою до відзначення 50-річчя ВЛКСМ секретаріат ЦК ЛКСМУ та бюро республіканської ради

Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна розробили і затвердили завдання для юних ленінців республіки. Обов'язок обласних, міських, районних комітетів комсомолу та відповідних рад піонерської організації забезпечити обговорення цих завдань у піонерських дружинах, загонах, допомогти визначити конкретні справи і успішно виконати їх.

НА СТАРТ, ПІОНЕРЕ!

О. КУЦЕВОЛ,

заступник завідуючого відділом студентської і шкільної молоді та піонерів обкому ЛКСМУ.

У ЖОВТНІ 1964 року піонерія Кіровоградщини вийшла на старт Всесоюзного огляду піонерських дружин «Сяйте, ленінські зірки!». Три роки продовжувався огляд, три роки стотисячна армія червоногалстуків крокувала дорогами бойової слави, йшла піонерським маршем миру, несла ленінську вахту праці, жила і вчилася по ленінських заповідях, передавала естафету мистецтва, була учасником олімпіади п'яти кілець.

Більшість піонерських дружин активно включилася в огляд, зуміла широко залучити піонерів до участі у великих справах нашого народу, який будує комунізм. Огляд пройшов найкраще там, де педагогічні колективи шкіл проводили виховну роботу через піонерські організації, спираючись на ініціативу загонів, піонерське самоуправління. Піонерами зібрано цінні матеріали по історії революційної, бойової та трудової слави трудящих Кіровоградщини.

В дні підготовки до 50-річчя Радянської влади і 100-річчя з дня народження В. І. Леніна глибокого ідейного змісту набули

робота по вивченню життя і діяльності Володимира Ілліча і славної ленінської гвардії, вивчення документальних матеріалів, зустрічі та бесіди з живими свідками і учасниками боротьби за владу Рад. В школах нашої області відкрито 52 музеї, 119 кімнат, 426 кутків В. І. Леніна.

Важливим є питання ідейно-патріотичного виховання учнів, 760 загонів «червоних слідопитів», які налічують в своїх рядах 36 тисяч піонерів і школярів, повернули імена сотням невідомих героїв, зібрали цінні матеріали про подвиги в роки Великої Вітчизняної війни.

Оформлено більше 550 кімнат і кутків бойової слави, приведено в порядок 538 пам'ятників і 577 могил воїнів, які загинули в боях за свободу і незалежність нашої країни. Велася робота в клубах інтернаціональної дружби. Під час заочних екскурсій по республіках Країни Рад поглиблюються знання учнів, зміцнюються дружні зв'язки з піонерами союзних і автономних республік.

Успішно несуть піонери (Закінчення на 2-й стор.).

ПАМ'ЯТАЄШ, піонере, день, коли вперше на твоїх грудях запалав червоний галстук, вперше тебе назвали юним ленінцем?

З дитячих років ти чуєш ім'я Леніна. Все своє життя віддав Володимир Ілліч боротьбі за щастя народу. Під його керівництвом створено нашу Комуністичну партію і Радянську державу, ім'я Леніна носить Комуністична Спілка Молоді, членом якої ти мрієш стати.

Ти, піонере, — молодший брат комсомолу, спадкоємець його справ.

Тобі нести в майбутнє прапор комсомолу, на якому сяють п'ять орденів — нагорода Батьківщини за подвиги, самовіддану працю, вірність молодого покоління справі Ленінської партії комуністів.

29 жовтня 1968 року — день народження Комуністичної Спілки Молоді, півстолітній її ювілей. І зустріти його треба так, щоб у день ювілею піонерія республіки могла скласти гідний рапорт про вірність традиціям Ленінського

комсомолу, готовність примножувати їх своїми успіхами в навчанні та праці.

Центральний Комітет комсомолу України та республіканська рада Всесоюзної піонерської організації ім. В. І. Леніна дають кожному піонеру, кожному піонерському загону та дружині завдання.

ЮНІ СЛІДОПИТИ, В ПУТЬ!

Юні слідопити революції! Вас знову кличуть дороги. І кожна з них допоможе вам серцем торкнутись подвигу всіх поколінь Ленінської Комуністичної Спілки Молоді, відчутти романтику комсомольських буднів.

Маршрути комсомольської слави допоможуть вам визначити старі комуністи, вихованці Ленінського комсомолу — ваші земляки. Розшукуйте тих, хто створював комсомольські осередки, виходив на боротьбу з куркулями, піднімав прапори на будовах перших п'ятирічок, хто бився з фашистами за рідну (Закінчення на 2-й стор.).

Салютують піонери
школа Кіровограда.

Фото В. КОВПАКА.



В НОГУ З КОМСОМОЛОМ!

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

землю, прокладав борозни в цілиному краю, їхав добровольцем на комсомольські будови. Ваші знахідки стануть експонатами шкільних ленінських музеїв або окремих їх розділів — «Ленінський комсомол».

Дружіть з комсомольцями — воїнами Радянської Армії і Військово-Морського Флоту, нашими славними прикордонниками, беріть участь у військово-спортивній грі «Зарнища», станьте друзями і помічниками сімей тих, хто знаходиться в лавах Радянської Армії.

Відкривайте в своєму селі, місті, районі, області ще невідомі місця комсомольського подвигу, встановіть там пам'ятні дошки, зіркі Слави, комсомольські значки, обеліски. Проведіть в цих місцях урочисті лінійки, збори піонерських дружин і загонів, святкові вогнища.

Хай маршрути юних слідопитів зйдуться в день ювілею на місцях бойової, трудової комсомольської слави кожного району та області.

Загони, дружини, що краще виконують це завдання, одержать право в День радянської молоді запалити юві-

лейні вогнища в містах комсомольської слави республіки: Шепетівці і Краснодоні, Одесі і Севастополі, Жданові і Кривому Розі та інших.

ПРИЙМАЙ КОМСОМОЛЬСКУ ПУТІВКУ!

Комсомольська путівка! Це вона на заклик Комуністичної партії, Радянської Батьківщини веде і веде комсомольців-добровольців туди, де потрібні мудрість і відвага, гарячі комсомольські серця та дужі молоді руки.

В дні підготовки до свого ювілею комсомольські організації заводів, фабрик, колгоспів, радгоспів, шахт і будов вручать вам, юні ленінці, комсомольську путівку — трудове завдання.

Воно, це завдання, може бути різним, але всім потрібні працелюбність, знання та вміння, піонерське завзяття і кмітливість.

Та основним вашим дарунком партії, комсомолу, Вітчизні повинно бути ленінське ставлення до навчання. А це значить, що кожному з вас необхідно поглиблювати свої знання за шкільною партою в гуртках, товариствах юних лю-

бителів науки і техніки, на олімпіадах юних математиків, фізиків, хіміків, біологів, конкурсах та вікторинах.

Боріться за успішне виконання трудових завдань комсомольських комітетів.

ЗМІЦНЮЙТЕ СОЮЗ СЕРПА І МОЛОТА

У боротьбі за владу Рад міцнів союз робітників і селян, він став запорукою всіх перемог нашої держави. Зміцнювати союз серпа і молота заповів нам великий Ленін.

Якщо ви живете в місті — нехай вашими друзями стануть піонери сільської дружини, якщо ваша школа в селі — знайдіть друзів у найближчому місті. Нехай спільними стануть у вас спортивні змагання, походи, екскурсії, конкурси, вечори, літні табори праці і відпочинку, піонерські вогнища дружби.

Нехай постійними вашими друзями стануть герої праці заводів і колгоспів. Піонери міських шкіл! Домагайте своїм ровесникам, що проживають в сільській місцевості, обладнати радіовузлу, виставки, піонерські та жовтеятські ігротеки.

Піонери сільських шкіл! Домагайте міським школярам закладати сади і клумби, озеленювати вулиці, території заводів і фабрик, створювати куточки живої природи, збагачувати біологічні кабінети.

22 квітня 1968 року — в день народження Володимира Ілліча — та 29 жовтня — в день річниці Ленінського комсомолу — піонерські дружини, загони будуть рапортувати обласним, міським та районним комсомольським комітетам, комсомольським організаціям заводів, фабрик, будов, колгоспів, обласним, міським та районним радам Всесоюзної піонерської організації ім. В. І. Леніна про виконання завдань ЦК ЛКСМУ та Республіканської ради Всесоюзної піонерської організації ім. В. І. Леніна.

Представники кращих піонерських дружин-переможців візьмуть участь у зльоті, присвяченому 50-річчю Ленінського комсомолу, що відбудеться в листопаді 1968 року в республіканському піонерському таборі ЦК ЛКСМУ «Молода гвардія».

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ ЛЕНІНСЬКОЇ КОМУНІСТИЧНОЇ СПІЛКИ МОЛОДІ УКРАЇНИ ТА РЕСПУБЛІКАНСЬКА РАДА ВСЕСОЮЗНОЇ ПІОНЕРСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ім. В. І. ЛЕНІНА.

НА СТАРТ, ПІОНЕРЕ!

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

ри Кіровоградщини вахту труда. Біля кожної школи є парки, сади, алеї, сквери, любовно викопані піонерами. Юнь зібрала 3470 тонн металу.

Гартувалася юна зміна на спортивних майданчиках, стадіонах. Піонери брали участь в змаганнях «Олімпійська сніжинка», «Золота шайба», «Шкіряний м'яч». Тільки в ювілейному році в змаганнях на приз клубу «Шкіряний м'яч» грали 572 команди — 11 150 учасників.

Обласна рада Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна визначила переможців огляду: серед них — піонерська дружина імені О. Кошового СШ № 15 м. Олександрії, імені Зої Космодем'янської — Дерієвської СШ Онуфрївського району, імені «Молодої гвардії» кіровоградської школи-інтернату № 1 та інші.

Всесоюзний огляд піонерських дружин закінчено, але піонерським ділам нема кінця.

Центральний Комітет ЛКСМУ, Республіканська рада Всесоюзної піонерської організації ім. В. І. Леніна розробила конкретні завдання піонерам України, про виконання

яких вони будуть рапортувати Ленінському комсомолу в день його 50-ліття.

Знову в дорогу вирушають юні слідопити революції, вони підуть шляхами комсомольської слави. Комсомольські організації, вчителі, старі комуністи, вихованці Ленінського комсомолу повинні допомогти піонерам в розробці конкретних маршрутів.

Загони-переможці одержать право запалити ювілейні вогнища в містах комсомольської слави республіки: Шепетівці, Краснодоні, Одесі, Севастополі, Жданові, Кривому Розі і в інших місцях.

Основним подарунком партії, комсомолу, Батьківщині повинно бути ленінське ставлення до навчання. А це значить, що кожному із піонерів необхідно поглиблювати знання за шкільною партою, в гуртках.

Комсомол закликає піонерів зміцнювати союз серпа і молота, який у боротьбі за владу Рад став запорукою усіх перемог нашої країни. Якщо піонери живуть у місті — хай їх друзями стануть піонери сільської дружини. Якщо школа в селі — потрібно знайти друзів у ближньому місті.



На сцені — юні аматори з Кіровоградського палацу піонерів. Фото В. ЛОГВИНА.

Що б сказали при зустрічі?

Не так давно письменник Володимир Кисельов подарував юним громадянам нову цікаву книжку «Дівчинка і птахоліт». Ця книжка на Всеросійському конкурсі завоювала третю премію. А на міжнародному конкурсі дитячої книги в Празі — другу.

Головне те, що твір одержав визнання наших вимогливих юних читачів. Недавно в нашій бібліотеці було проведено обміркування цього «Птахоліту».

В обговоренні взяло участь багато учнів 7—8 класів 6-ї, 11-ї та 14-ї шкіл Кіровограда. Бесіда вийшла дружньою, щирою. Багато сперечань викликало запитання: чи може бути особисте щастя? Тут учні гаряче говорили про дружбу і товаришування, про ставлення дорослих до дітей, шкільне життя.

Особливо багато різноголосу було про те, чому автор взяв до книжки

епіграф «Все, що діється з людиною після 14 років, — не має великого значення».

— Що б ти сказав автору, коли б зустрів його? Діти відповіли, що книжка близька за змістом, що вона багато чому вчить. Про особисті враження вони написали Володимиру Кисельову.

Л. ДЕМЕЩЕНКО, зам. директора обласної дитячої бібліотеки ім. А. Гаїдара.

4475 СТРАЙКІВ НА РІК

ВАШІНГТОН. МИНУЛИЙ 1967 РІК БУВ РЕКОРДНИМ ЗА ОСТАННІ 15 РОКІВ ЩОДО ЧИСЛА УЧАСНИКІВ СТРАЙКОВОГО РУХУ В СПОЛУЧЕНИХ ШТАТАХ. У СТРАЙКАХ ВЗЯЛО УЧАСТЬ 2909 ТИС. ЧОЛОВІК. АМЕРИКАНСЬКІ ТРУДЯЦІ ОГОЛОСИЛИ ЗА РІК 4175 СТРАЙКІВ. В ОСНОВНОМУ, У ЗВ'ЯЗКУ З ВІДМОВОЮ ПІДПРИЄМЦІВ ЗАДОВОЛЬНИТИ ІХ ВИМОГИ ПРО ПІДВИЩЕННЯ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ І ПОЛІПШЕННЯ УМОВ ПРАЦІ.

БЕЗРОБІТТЯ В ЗАХІДНОМУ БЕРЛІНІ

ЗАХІДНИЙ БЕРЛІН. БІЛЬШ ЯК 16 ТИСЯЧ БЕЗРОБІТНИХ ЗАРЕЄСТРОВАНО В ЗАХІДНОМУ БЕРЛІНІ. ТІЛЬКИ З ЛИСТОПАДА ПО ГРУДЕНЬ МІНУЛОГО РОКУ ЧИСЛО ОСІБ, ЯКІ ІНАВАЖИЛИ РОБОТУ, ЗРОСЛО МАЙЖЕ НА 2200 ЧОЛОВІКІВ.

ІНЦИДЕНТ БІЛЯ МОСТА ДАМ'Я

АММАН. В ПЕРЕСТРІЛЦІ, ЩО ЗАВ'ЯЗАЛАСЯ В СІЧНІ БІЛЯ МОСТА ДАМ'Я МІЖ ІЗРАЕЛЬСЬКИМИ ТА ЙОРДАНСЬКИМИ ВІПСЬКАМИ, ІЗРАЕЛЬСЬКА СТОРОНА ЗАСТОСУВАЛА АРТИЛІЄРІЮ І ТАНКИ. ЛАНКА ІЗРАЕЛЬСЬКИХ ЛІТАКІВ ЗАВДАЛА БОМБОВИХ УДАРІВ ПО ПОЗИЦІЯХ ЙОРДАНСЬКИХ ВІПСЬК.

НЕ БА РІДНОГО БОРОНИТЕЛЬ

Труд і мир — ці слова здавна в пошані у В'єтнамі. Але ось уже три роки заокеанські агресори спрямовують на мирні міста і села республіки смертоносний вантаж. Мужний народ дружно піднявся на захист своєї батьківщини проти американських розбійників.

На знімку: льотчик ЛАМ ВАН ЛІЧ. Він захищає небо В'єтнама.

Фото Л. ПОРТЕРА. Фотохроніка ТАРС.



НА ПАРАЛЕЛЯХ І МЕРИДІАНАХ

«На протязі останніх двох років я був у багатьох таборах для кочуючих робітників, починаючи з мого штату Нью-Йорка і кінчаючи Каліфорнією. Я бачив сім'ї, що знайшли притулок в хібарках, в яких відсутні навіть найменші умови санітарії і гігієни... Більшість з них непридатні для людського жит-

но обслуговувати становиче тих американців, які знаходяться, за висловом газети, в «самому низу економічних сходнів». Вони виявили безпросвітні злидні, відчай і, найчастіше, повну байдужість до всього у людей, що очутились на дні американського суспільства і втратили всякі надії. У цієї категорії американців

ще 4 проценти дітей у віці 14 — 15 років все ще відвідують школу. «Люди буквально вимирають тут з голоду, — заявив співробітник газети місцевий житель. — Офіційні особи не вірять. Вони кажуть, що ми звертаємо їх увагу на виключні випадки».

...Уільям Бернс, мабуть, не відносить себе до цієї категорії «виключних випадків». Навпевне, він вважає себе щасливим. Адже в нього, на відзнаку від багатьох, є робота. Живе він в таборі для кочуючих сільськогосподарських робітників поблизу Стоктона, в штаті Каліфорнія.

В бараці для одиноких чоловіків йому виділили нарі. За Ту і житло він платить в день 1 долар 75 центів. Крім того, підрядчик вираховує з нього один чи два долари за день за те, що Бернс «удостоївся честі» отримати роботу. Навіть в розпал сезону по збору помідорів Бернс рідко заробляє більше в день, ніж він витрачає. Не краща доля тих, хто зайнятий в Каліфорнії на зборі лимонів.

Проблема сільського населення Америки — у всьому випадку значної її частини — переросла місцеві кордони і стала національною.

А. МЕЛІК'ЯН, кореспондент ТАРС, Вашингтон.

„ЗАБУТІ ЛЮДИ“ АМЕРИКИ

ла. Між тим, ці курені все ще стоять, в них все ще живуть чоловіки, жінки і діти, які збирають прожарі овочі і фрукти для Америки». Читачи ці рядки із виступу сенатора Роберта Кеннеді в сенаті, мимоволі думаєш, що тобі в руки попал соціальний американський роман в крайньому разі тридцятирічної давності. Всі ті ж мандрування в ашуках роботи, безправ'я і безпросвітні злидні наймитів саваїлія і жорстока експлуатація.

Редакція газети «Уоал стріт джорнел» вирішила нещодавно бідність і злидні, неписьменність і безвихідність передавати по спадщині. Люди ніяк не можуть розв'язати це «чортине коло». Молоде покоління йде по слідах старших. Так само, як і покоління 30-х років, ті люди, що народились уже після війни, кидали школу, продавши наймитувати разом з батьками. Не було зідки чекати допомоги. Треба було приносити посильний внесок в сімейний бюджет. Така справа й тепер, в кінці 60- років. Газета виявила, що в графстві Старп (штат Техас) ли-

НЕ ТІЛЬКИ. АЛЕ ВАЖКО

Я замінна жінка, маю чоловіка і синів. Як жінка, я дуже розумію Марійку і щиро співчуваю їй, але повністю погодитись з нею не можу.

Хочу розповісти дещо про себе. Я комсомольського віку, закінчила інститут, працюю в невеликому колективі. Товариші обрали мене головою місцевого комітету профспілки.

Коли це сталося, я щиро зраділа такому довіряю, але не могла не подумати про те, що профспілкові турботи заберуть в мене час, який я могла б приділити сім'ї. Після зборів або засідання комітету я поверталася з роботи пізніше, ніж завжди, і бачила невдоволене обличчя чоловіка, який зник до затинку в квартирі і до смачної вечері.

Він демонстративно читав газети і не брався, як кажуть, ні за холодну воду. Я була у відчаї, бо раніше частенько чула від нього про рівноправ'я і емансипацію жінки. Не знаю, чим би у нас все закінчилось, якби його не обрали членом

комітету комсомолу. Тепер вже і він інколи затримувався після роботи.

В таких випадках я намагалася бути з ним якомога ласкавішою. Готувала щось краще на вечерю, інколи брала квитки в кіно. Він бачив мою увагу і теж намагався зробити для мене щось хороше.

Мир і злагода прийшли в нашу сім'ю. Тепер ми частіше ходимо в кіно, театр, заглядаємо навіть до лекторію, хоч раніше там жодного разу не бували.

Та все ж повного рівноправ'я у нас немає, і це інколи обурює мене. Чому саме я до або після роботи повинна бігти в магазини за продуктами, прибирати в кімнаті, готувати їжу і робити ще безліч домашніх справ?

Знайомі говорять, що так заведено. Але коли, ким і чому заведено саме так? Адже я, як і він, працюю на виробництві, виконую і громадську роботу.

Отже бачиш, Марійко, мені доводиться нелегко, але зачнитись в своїй квартирі я не можу і не хочу. Я хочу жити по-справжньому, бути серед людей, приносити їм якусь користь.

Адже коли буду жити для себе і своєї сім'ї, відчую, що навіть чоловік не буде мене поважати, бо я для нього стану вже нерівнею, «інтелектуально відстану» від нього. Прізвища мого прощу не називати.

Валя А.

м. Кіровоград.

ЧИТАЧ ОБГОВОРЮЄ ЛИСТ ЗІНИ ЧУПРИНИ «ТІЛЬКИ ДОМОГОСПОДАРКА?» («Молодий комунар» за 7 січня).

Шановна Зіно! Я не знаю, скільки Вам років, чи маєте Ви сім'ю. Але з листа видно, що вболіваєте Ви щиро за свою комсомольську організацію і за кожного її члена.

А Марійку Бахмат мені по-людському шкода.

Хіба можна в комсомольському віці зачина-

НЕ РОЗУМІЮ ТЕБЕ, МАРІЙКО

тися в чотирьох стінах? Адже ти, Марійко, була активною дівчиною, членом райкому комсомолу. Звичайно, сім'я завжди приносить нові турботи, але так поринати в них... Не розумію тебе.

В. БОСНЕНКО,
робітник заводу «Червона зірка».

м. Кіровоград.

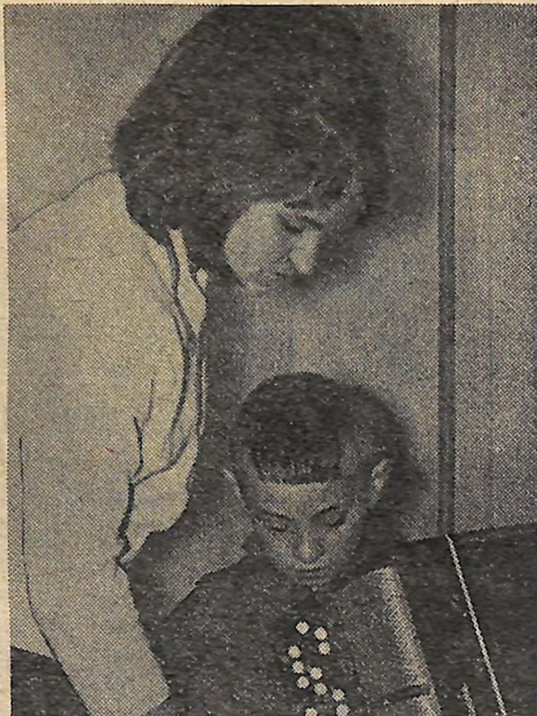


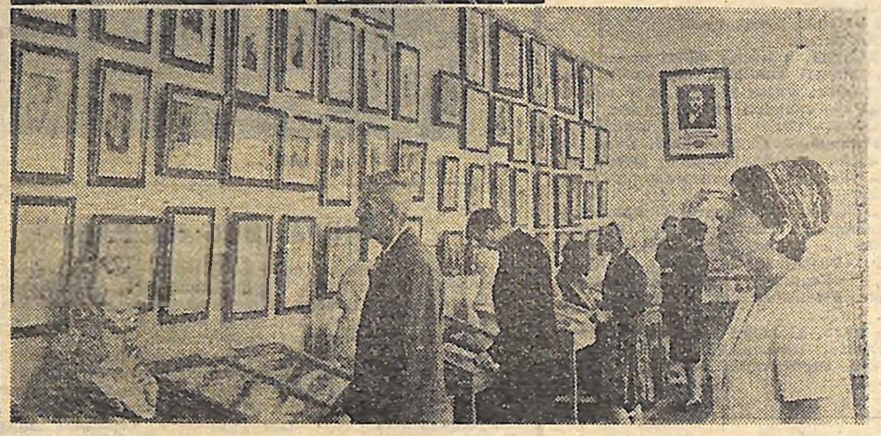
ФОТО- інформація

В Малій Висці біля цього будинку часто зупиняються люди. І прислухаються до дивовижних мелодій, що линуть з вікон. Он показався силует дівчини. То — педагог по класу баяна Валентина ГОБА. Вона працює з учнем музичної школи Сашею ЧУБОМ.

Фото В. ТОПЧИВА

В музеї М. Л. Кропивницького міста Бобринця.

Фото В. КОВПАКА.



„ОЙ ГАЙ, МАТИ...“

— Неодмінно варто простежити, як використовуються корми для колгоспної худоби. Он на бруківці видно солому, сілос... І на вечорі молодих побувати треба.

Дивуюся: чого б ото Леонід давав такі розпорядження? Та потім з'ясував, що він ватажок сільських дружинників, заступник секретаря парторганізації колгоспу імені Щорса.

4.

ЗБИРАЛИСЯ кам'янокричанці на вечорній. В клубному фойє вже кружляли в танку найзаповзятіші танцюристи. А Леонід сидів у своєму кабінеті й обдумував, як він розпочне розмову з молодими колгоспниками про сільські справи, про підготовку до святкування 50-річчя Ленінського комсомолу.

Зайшов Феоктист Омелянович Левендюк, вісімдесятидвохлітній спілкар. Любо-любо посміхався. А тоді попросив:

— Дозволь сьогодні, Льоню, виступити. Такі, знаєш, мелодійки вишліфував...

— Та ви ж запевдали...

— Почув, що вечорній затієв, так одразу помолодів.

— Ну, якщо так, після концерту беріться гуртувати оркестр...

— Який?... В нас же духовики до самих хмар голос подають.

— А це буде оркестр народних інструментів...

Феоктист Омелянович радів, почувши таку новину. Вже почав називати імена крапних кам'янокричанських музикантів. Раптом з'явився Олександр Ковальчук, ватажок колгоспних комсомольців. Він — шойно з кола танцюрист. Тож говорив тремляво:

— Кликав?... Будемо розпочинати?...

— Це рапо... Он Валерій і Тамара Кожухіські дітя мають, Зорини парто зробити. Я написав сценарій цього свята. Бері його, читай, готуй дійових осіб, гарних затійників...

БІЛЬШЕ місяця не бачив його. Знаю: в Леоніда Коржюка знову новини. Дзвоню по телефону в Ульянівський район. Шкавлось. І знову втішні повідомлення: подбав Леонід, щоб в селі дупали сучасні шедрівки, налагодив зв'язки з бандуристами села Бугового, хоче, щоб хор виступав разом з цими талановитими музикантами...

І так завжди в культурній ентузіаста Леоніда Коржюка.

М. ШЕВЧУК,
спецкор «Молодого комунара».

СЛОВ'ЯНСЬКА стрілецька дивізія підходила до Кіровограда. Снайпер цієї дивізії Абдул Лукманов уже мав на своєму рахунку понад 300 знижених гітлерівців, але так «полювати» за фрицями, як на вулицях Кіровограда, йому ще ніде не доводилось.

На світанку 7 січня Лукманов замаскувався на вулиці Карла Маркса. Інші бійці «викурювали» фрици із квартир. Ось вискочили три німці. Перший — довгоший арієць ступив на тротуар, залився своєю кров'ю від кулі радянського снайпера.

Кабаєли, який жив по вулиці Карла Маркса в будинку № 55-2. Сусідська дівчина Шура Будаєва, обережно міняючи пов'язки на ранах героя, схвилювано сказала:

— Біля мосту, на нашій вулиці, більше десятиків німців. Вони намагалися зірвати міст.

Переборюючи біль, Лукманов попросив вивести його з будинку.

Фрици — підричники метушилися біля мосту, підкладаючи міни.

Гвинтівку Лукманова заряджав Антон Кабаєла, а Шура Будаєва подавала патрони. Відважний снай-

1.
На Бузковому полотні неба усміхнулася вечірня зоря. Кому ж ото так мило-гарно? Може, тим вогнищам, що палахкотять на берегах ставу. А може, дівчатам, що квітчають вербове віття віночками. Та, мабуть, ні. Найбільша краса — то пісня. Чуєте, як славно зринає вона понад долиною:

Наше купайло з верби, з верби,
Сходьтеса, хлопці, сюди, сюди.

І ше:
Ой вийди, Грицю, на вулицю...
Та й закопай нам купайлицю...

Навколо вогнищ — дивовижні кола роблять танцюристи. А потім знову пісня:

Пливе човен води повесні
Та все хлюп-хлюп-хлюп...

До Леоніда підходить старий Левендюк, химерно прикладає до уст сопілку. А потім відривається:

— А такі молодець ти, Льоню. Такого свята давно в селі не було. Всі тут, на долині. Скільки нині вінків впаде па городах, щоб там родило добро. Що не кажи, недарма дали «Знак пошани». Гарний орден!..

2.

РОЗКИШНА красуня-яблучка простягнула на своїх віттях аж до самої землі рум'янощкі плоди, наче дарувала їх смагляникам, що сиділи під зеленими шатами і полуднували. А десь поруч: гуп-гуп!.. гуп-шась!.. Та й знову тиша. Лиш ніжний легіт, захмеліши від садових ароматів, пробував взяти в свої обійми красуню-яблучку. Ненароком обізався тремляво-хвилюючий голос.

Ой гай, мати,
Ой гай, мати,
Ой гай зеленький!..

Заслухався Леонід. Замилувався. І вже не знав, чого йому так подобо: чи од дивовижних барв колгоспного саду, чи од дівочої пісні. А як притихла вола, рушив до співачок. Та й ше здалеку:

— Ой і потайні ж ви... А я думав, де мені солістів надбати... Сміються:

ДО 50-РІЧЧЯ

МІСТ ВРЯТУВАЛИ ТРОЄ

ЗБРОЙНИХ СИЛ СРСР

Двоє інших також навки розпрощалися з життям. Один за одним падали фашистські вояки. Але раптом ворожа куля поранила снайпера в ногу. Друга пробила ліву руку героя, та і після цього він не залишив поля бою. Лукманов покликав до себе одного бійця і попросив його заряджати гвинтівку. Стиснувши зуби від болю, а ще більше — від ненависті до гітлерівців, снайпер здоровою рукою продовжував розстрілювати німців. І тільки тоді, коли третя куля ворога поранила в груди, його винесли з поля бою.

...Оповідні трічі поранений Абдул Лукманов прийшов до свідомості. Він лежав у квартирі Антона

пер не дав німецьким підривникам здійснити їх злодійський намір.

Так борюся за українське місто Кіровоград син Башкирії Абдул Лукманов — лейтенант, кавалер двох орденів Червоної Зірки, ордена Вітчизняної війни II-го ступеня.

ЦЮ РОЗПОВІДЬ ми зустріли у збірнику «Слогади про звільнення Кіровограда», виданому в 1945 році. Яка дальша доля цих героїв? Де зараз смілива Шура Будаєва? Де Антон Кабаєла? Хто знає про це, просимо відгукнутися. Допомогти в цьому нам зможуть червоні слідопити шкіль Кіровограда. Чекаємо повідомлень про ваші пошуки.

